

Спрете се прѣдъ себе си и кажете тъй: „Богъ не е Богъ на мъртвитѣ, но на живитѣ“. Кой ти дава право да мислишъ, че си изгубилъ нѣщо? Стотѣхъ хиляди лева, които си изгубилъ, мислишъ, че сж загуба? Не, това е печалба заради тебе. Тѣй трѣбва да мисли онзи човѣкъ, който люби Бога. Въ Любовта всичко е печалба. Безъ Любовь всичко е загуба. Сега, вие ще изберете едно отъ двѣтъ. Азъ турямъ правило въ новия моралъ: мога да ви обидя само, ако не ви обичамъ, ако не ви любя. Всѣко нѣщо, изказано безъ любовь, това е обида; всѣко дѣйствие, направено безъ любовь, това е обида. И слѣдователно, първото нѣщо при новия моралъ: хората трѣбва да се стремятъ да говорятъ на новия езикъ на Любовта. Какъ бихте желали да си говоримъ?—По-добрѣ ржката на Любовта да ми удари двѣ плѣсници, отколкото да ме цѣлуне устата на лицемѣрието. Всѣка уста на лицемѣрието, това е сифилистична уста. А като ви удари Богъ, ще кажете: какъ тѣй да ме удари! Ами всѣко движение не е ли потикъ на тази Божествена енергия? Ами какъ мислите, тѣзи ангели тѣй доброволно ли напушатъ небето?—Не, хване го Господъ съ своята ржка, завърти го, и той се намѣри на земята. Казвате: доброволно е дошълъ. Да, като го завърти Господъ, ще дойде. Той казва: „Много хубаво ме хвърли Господъ“. А Господъ му каза: „Ще идешъ да покажешъ на хората моята Любовь“. А, казвате, Господъ е много деликатенъ. Не, като отидете при Бога, такова движение ще има, че всичко на пухъ и прахъ ще стане, нищо нѣма да остане по васъ. Нѣма да ви каже Господъ да си хвърлите дрехитѣ. Азъ говоря фигуративно.

„Богъ не е Богъ на мъртвитѣ, но на живитѣ“.

Сега, нека се постараемъ да прѣдадемъ това въ една научна форма. Като казвамъ въ „научна форма“, подразбирамъ онази реална, опитна страна на вѣрата, да опитаме, че онова, въ което ние вѣрваме е положително. Прѣди 15 години бѣхъ въ Русе, въ дома на единъ евангелистъ, тамъ се спрѣхъ. Той отвори Библията, чете ми какъ едно врѣме Христосъ е лѣкувалъ болни, разни въпроси разисквахме, и научни, и духовни, и мистични, и спери-